Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Judecător Fondos-Frațman Mariana)
Dosarul nr. 2ri-503/25
2-24059086-02-2ri-29122025

D E C I Z I E

19 februarie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără participarea părților, recursul declarat de Malamudman Alexandr împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 noiembrie 2025, prin care a fost admisă cererea lichidatorului S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman privind asigurarea cererii de chemare în judecată,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 12 noiembrie 2025, lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman a depus cerere împotriva pârâtului Malamudman Alexandr privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 noiembrie 2025, s-a admis spre examinare cererea lichidatorului S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman împotriva pârâtului Malamudman Alexandr privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului.

La 18 noiembrie 2025, lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman a depus cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitând aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile/imobile, conturi bancare care aparțin pârâtului Malamudman Alexandr, în limita valorii acțiunii în sumă de 1 720 349,17 lei.

În motivarea cererii lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman, a indicat că în acest caz există riscul ca pârâtul să înstrăineze toate bunurile mobile/imobile, să epuizeze toate mijloacele financiare în vederea eschivării de la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabilă reclamantului, mai mult decât atât, ca argument pentru aplicarea măsurilor de asigurare urmează a fi luat în calcul și obiectul acțiunii, cuantumul sumei solicitate de către reclamant, care este o sumă exorbitantă. Prin urmare, se evidențiază o necesitate stringentă și urgentă de a aplica măsuri de asigurare sub formă de sechestru asupra bunurilor mobile/imobile, mijloacelor bănești/conturilor ce aparțin lui Malamudman Alexandr, în vederea evitării unei imposibilități de executare a hotărârii instanței de judecată.

În materie de drept, lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman și-a întemeiat cererea pe prevederile art. 174 alin. (1), 175 alin. (1) lit. a), 176 alin. (1) lit. a), alin. (2) – (3) din Codul de procedură civilă, art. 249 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 noiembrie 2025, a fost admisă cererea lichidatorului S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman privind asigurarea cererii de chemare în judecată. S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacele bănești ale pârâtului Malamudman Alexandr, în limita valorii acțiunii în sumă de 1 720 349,17 lei (un milion șapte sute douăzeci de mii trei sute patruzeci și nouă), 17 lei, ce constituie valoarea cererii de chemare în judecată, până la examinarea acțiunii în fond.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 9 decembrie 2025, Malamudman Alexandr a declarat recurs, solicitând casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 noiembrie 2025 și emiterea unei decizii prin care se va respinge cererea lichidatorului S.R.L. „Arsenal Cargo”, Pînzari Roman de aplicare a sechestrului ca măsură de asigurare a acţiunii asupra bunurilor mobile/imobile, conturi bancare care aparţin pârâtului Malamudman Alexandr.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că aplicarea măsurilor de asigurare constituie o măsură procesuală excepţională, justificată doar în prezenţa unor indicii concrete privind riscul real ca neaplicarea măsurii să facă imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti fiind necesară demonstrarea unui pericol actual, iar nu a unor temeri generale.

Partea recurentă a precizat că însăşi în încheierea contestată, instanţa a constatat expres că din actele pricinii nu rezultă, iar judecătorul la acest moment nu se poate expune referitor la intenţia de eschivare a membrului organelor de conducere a debitorului - Malamudman Alexandr, însă oricum a aplicat măsurile de asigurare, de fapt în baza unor temeri generale, neprobate, fapt ce este inadmisibil.

Partea recurentă a susținut că lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo”, Roman Pînzari nu a prezentat nicio dovadă obiectivă care să demonstreze un risc iminent de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti, afirmaţiile sale fiind generale, fără susţinere probatorie şi fără a indica careva acte sau circumstanţe care să demonstreze că patrimoniul recurentului ar fi supus unui risc imediat. Or, din materialele cauzei nu rezultă nicio probă că Malamudman Alexandr ar întreprinde acţiuni de diminuare a activelor sale, ascundere a patrimoniului sau alte operaţiuni care să creeze un risc concret asupra executării unei eventuale hotărâri. Drept urmare, în lipsa probelor care să demonstreze existenţa riscului prevăzut de art. 174 CPC, soluţia primei instanţe de admitere a cererii de asigurare este una neîntemeiată.

Partea recurentă a menționat că asigurarea acţiunii poate fi admisă în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă. Respectiv, la moment consideră nejustificată şi prematură soluţia instanţei de a aplica sechestru pe toate bunurile şi mijloacele băneşti ale pârâtului Malamudman Alexandr, mai ales că însăşi instanţa a constatat că din actele pricinii nu rezultă intenţia de eschivare de executare a unei eventuale hotărâri din partea pârâtului. Doar în cazul în care astfel de intenţii/acţiuni s-ar adeveri, oricum lichidatorul poate depune o nouă cerere de asigurare a acţiunii în orice fază a procesului, însă la moment se atestă încălcarea scopului legitim şi al proporţionalităţii măsurilor de asigurare. Mai mult, legea prevede mecanisme împotriva actelor de înstrăinare cu rea-credinţă în scopul diminuării patrimoniului care intervin după depunerea unei acţiuni judiciare.

Partea recurentă a notat că regula generală este că asociatul nu răspunde cu averea proprie pentru obligaţiile societăţii cu răspundere limitată, iar atragerea la răspundere subsidiară a acestuia se aplică doar în cazuri limitativ prevăzute de lege cu titlu de excepţie, în acest sens, simpla introducere a unei acţiuni privind atragerea la răspundere subsidiară, care aşa cum va demonstra este una neîntemeiată, care să atragă implicit în mod automat aplicarea măsurilor de asigurare pe toate bunurile şi mijloacele băneşti ale pârâtului este vădit disproporţionată.

Partea recurentă a subliniat că în acţiunea înaintată de lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo”, a invocat două temeiuri pentru atragerea la răspundere subsidiară a lui Malamudman Alexandr, cele prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii (nedepunerea cererii introductive) şi art. 248 alin. (1) lit. e) (ţinerea unei contabilităţi contrar legii).

Partea recurentă a relevat că referitor la cel din urmă temei, conform actului de control fiscal nr. 5-739293 din 3 decembrie 2024 efectuat în urma constatării insolvabilităţii S.R.L. „Arsenal Cargo” prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central nr. 2i-314/24 din 14 noiembrie 2024, nu s-a depistat nicio încălcare de către Serviciul Fiscal de Stat. Respectiv, din start argumentul lichidatorului S.R.L. „Arsenal Cargo” că ar fi fost ţinută o contabilitate fictivă este unul neîntemeiat, iar aplicarea măsurilor de asigurare bazată pe o acţiune nejustificată, este disproporţionată, în partea ce ţine de retragerea numerarului invocat de lichidator, acesta se referă pentru

plata dividendelor asociatului legat de o perioadă fiscală anterioară naşterii creanţelor creditorilor validaţi, dintre care mai multe mijloace băneşti au fost îndreptate şi pentru cheltuieli de gospodărie sau administrative şi către plata salariaţilor (care aşa cum s-a constatat şi în actul de control fiscal, achitarea salariului angajaţilor s-a efectuat în numerar conform listelor de plată).

Partea recurentă a explicat că în partea ce ţine de temeiul invocat privind nedepunerea cererii introductive, actul de control fiscal prin care s-a constatat că S.R.L. „Arsenal Cargo" înregistrează creanţe comerciale în sumă de 185 001,36 lei faţă de S.R.L. „Rogob". Neonorarea acestei obligaţii din partea companiei respective este direct legată de neachitarea celorlalţi trei creditori care au fost contractaţi anume pentru efectuarea transportului de mărfuri în interesul S.R.L. „Rogob".

Parte recurentă a indicat ce ţine de creanţa validată după S.R.L. „Rogob", care are cea mai mare valoare - 1.563.881,09 MDL, aceasta pe lângă faptul că este o creanţă litigioasă, de care nu se face răspunzătoare S.R.L. „Arsenal Cargo", cu atât mai mult nu se face răspunzător Malamudman Alexandr ca persoană fizică. Or, ordonanţa Procuraturii mun. Chişinău, of. Râşcani din 18 decembrie, prin care cet. Malamudman Alexandr a fost scos de sub urmărire penală în urma plângerii înregistrate de S.R.L. „Rogob", s-a constatat expres lipsa căruiva comportament dolosiv sau viclean în acţiunile învinuitului Malamudman Alexandr. La fel, s-a constatat lipsa intenţiei de a comite o însuşire, precum şi că acţiunile acestuia nu se încadrează în una din acţiunile alternative de comitere a faptei, prevăzute de art. 190 din Codul penal.

Partea recurentă a afirmat că raportând la afirmaţia instanţei expusă în încheierea contestată precum că urmează să se verifice obiectul şi temeiul acţiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâtului de neachitare a datoriei, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoare hotărâri judiciare, nu se atestă nicio bănuială rezonabilă care ar presupune existenţa faptelor sau a informaţiilor care ar convinge un observator obiectiv că Malamudman Alexandr s-ar face vinovat de apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, astfel încât să fie aplicată măsura de asigurare.

Partea recurentă a precizat că măsura de asigurare a instanţei privind aplicarea sechestrului pe mijloacele băneşti ale lui Malamudman Alexandr este vădit disproporţionată. Malamudman Alexandr desfăşoară activitate de întreprinzător în ţară şi aşa cum se atestă şi din actul controlului fiscal, o exercită cu bună-credinţă, cu maximă diligenţă, cu scop de a achita impozitele către bugetul ţării (or rareori o persoană insolvabilă să nu aibă datorii la bugetul public naţional) şi cu scop de a achita salarii către angajaţi. De asemenea, aşa cum rezultă din portalul instanţelor judecătoreşti, Malamudman Alexandr nu este încadrat în careva litigii judiciare, fiind o persoană responsabilă în raport cu toţi partenerii.

Partea recurentă a menţionat că unica sursă de venit a lui Malamudman Alexandr se referă la dividendele obţinute în scop legal în urma desfăşurării activităţii de

întreprinzător, iar blocarea accesului la mijloacele financiare de pe cardul personal, simplu îi îngrădeşte dreptul la cele mai elementare opţiuni de supravieţuire, de hrană, transport şi în genere careva operaţiuni necesare a fi efectuate pe teritoriul Republicii Moldova.

Partea recurentă a notat că la moment, aşa cum rezultă din contul personal ţinut la B.C. „Moldindconbank" S.A. se atestă o valoare a mijloacelor băneşti blocată de 17 000,00 MDL, care este una nesemnificativă în raport cu obiectul acţiunii, dar una importantă pentru Malamudman Alexandr pentru a-şi putea oferi întreţinerea necesară.

Partea recurentă a subliniat că în urma aplicării măsurilor de asigurare, a fost aplicat sechestru şi pe automobilul de model *****, a. 2018, înscris după Malamudman Alexandr. Valoarea unui astfel de automobil, dacă să comparăm cu alte oferte de pe piaţă, ajunge până la 41.999,00 Euro, echivalent aproximativ a 830 000 MDL. Având în vedere că însăşi art. 248 alin. (1) prevede că instanţa dispune ca doar o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere (mai ales că lichidatorul nicidecum nu a demonstrat că Malamudman Alexandr s-ar face vinovat în genere de starea de insolvabilitate a debitorului, dar şi mai mult de neachitarea mărimii tuturor creanţelor), consideră în mod subsidiar că aplicarea sechestrului pe acest bun constituie un argument suplimentar în vederea netemeiniciei aplicării măsurii de asigurare în special în partea ce ţine de aplicarea sechestrului pe mijloacele băneşti aflate pe conturile bancare.

Mai mult, partea recurentă a atras atenția că aşa cum rezultă din certificatul de înmatriculare, automobilul dat a fost înregistrat după Malamudman Alexandr la 20 mai 2025, adică ulterior intentării procesului de insolvabilitate faţă de S.R.L. „Arsenal Cargo". Aceasta constituie un argument în plus că Malamudman Alexandr nicidecum nu urmăreşte înstrăinarea bunurilor sale astfel încât să fie aplicate măsurile de asigurare, ci dimpotrivă şi-a sporit averea proprie printr-un activ.

În materie de drept, recurentul Malamudman Alexandr și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. 280 din Codul civil, art. 174 alin. (1), 177 alin. (1), 181 alin. (1), 427 lit. c) din Codul de procedură civilă.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa lichidatorului S.R.L. „Arsenal Cargo", în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării recursului partea intimată nu a depus referința asupra recursului declarat.

Verificarea condițiilor de exercitare a recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 29 decembrie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de insolvabilitate a fost

repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „***încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre****, de către părți şi de ceilalți participanți la proces* ***în cazurile prevăzute*** *de prezentul cod* ***şi de alte legi****, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol*".

Potrivit art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii*".

Conform art. 8 alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 „*încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs* ***în termen de 15 zile de la data comunicării*** *și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate*".

Completul judiciar reține că încheierea atacată a fost emisă la 18 noiembrie 2025 și a fost comunicată recurentului la 26 noiembrie 2025 (f.d. 40). Potrivit actelor aflate la dosar, cererea de recurs a fost depusă la 9 decembrie 2025. În consecință, Completul judiciar constată că recursul a fost declarat în termen, fiind îndeplinită cerința privind respectarea termenului de exercitare a căii de atac.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de recurs a fost semnată personal de recurentul Malamudman Alexandr și de avocatul Digori Pavel, ce acționează în interesele recurentului Malamudman Alexandr, în baza mandatului anexat la dosar (f.d. 51).

La fel, se atestă că, recurentul a depus dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile de exercitare a recursului declarat de Malamudman Alexandr, motiv pentru care recursul urmează a fi examinat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat în materie de insolvabilitate consideră că recursul declarat de Malamudman Alexandr împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 noiembrie 2025, este întemeiat şi urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanţei de fond și restituirea spre rejudecare a problemei soluţionate prin încheierea casată, în aceeași instanță, de același complet de judecată, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi*”.

Articolul 356 din Codul de procedură civilă reglementează că, „*Cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii*”.

Potrivit art. 426 alin. (3) din Codul procedură civilă, „*(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*”.

Conform art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, „*Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: b) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată*”.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că la 12 noiembrie 2025, lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman a depus cerere împotriva pârâtului Malamudman Alexandr privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului.

La 18 noiembrie 2025, lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman a depus cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitând aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile/imobile, conturi bancare care aparțin pârâtului Malamudman Alexandr, în limita valorii acțiunii în sumă de 1 720 349,17 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 noiembrie 2025, a fost admisă cererea lichidatorului S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman privind asigurarea cererii de chemare în judecată. S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacele bănești ale pârâtului Malamudman Alexandr, în limita valorii acțiunii în sumă de 1 720 349,17 lei (un milion șapte sute douăzeci de mii trei sute patruzeci și nouă), 17 lei, ce constituie valoarea cererii de chemare în judecată, până la examinarea acțiunii în fond.

Pentru a dispune astfel, prima instanță a reţinut că „*Apreciind argumentele invocate de către lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura simplificată a falimentului Pînzari Roman și raportându-le la cadrul legal relevant, judecătorul va admite solicitarea de asigurare a cererii de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în limita valorii acțiunii, întrucât circumstanțele de fapt descrise ar putea genera imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Totodată, judecătorul evidențiază că, măsura de asigurare a acțiunii are caracter temporar, are drept scop apărarea drepturilor patrimoniale pretinse de lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo”, în procedura*

simplificată a falimentului Pînzari Roman şi este în concordanţă cu obiectul acţiunii. Din actele pricinii nu rezultă, iar judecătorul la acest moment nu se poate expune referitor la intenţia de eschivare a membrului organelor de conducere a debitorului - Malamudman Alexandr de la executarea eventualei hotărâri judecătoreşti, însă ţinând cont de faptul că, măsura de asigurare a acţiunii are caracter provizoriu, aplicarea acesteia în cadrul unui proces judiciar nu este de natură să aducă atingere la careva prejudiciu Malamudman Alexandr".

Efectuând controlul judiciar al încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 8 august 2025, în lumina argumentelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată constată că instanța de insolvabilitate a examinat cauza într-un mod superficial, fără a clarifica în mod complet și pe baza unor probe concludente situația de fapt, în corelare cu normele de drept aplicabile speței, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(1) La cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate; e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului*".

Conform art. 249 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, „*(1) Odată cu cererea formulată conform art.248, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul sau, după caz, comitetul creditorilor poate cere instanţei de insolvabilitate să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din patrimoniul persoanelor urmărite conform art. 248. Cererea de măsuri asigurătorii poate fi formulată şi ulterior introducerii acţiunii prevăzute la art. 248*".

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă „*(1) La cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul*

în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti".

Conform art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, „*în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane*".

Iar art. 176 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că „*Sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor din acţiune*".

Totodată, în conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă „*în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii*".

Din sensul normelor legale citate, Completul de judecată notează că asigurarea acțiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente, au un caracter temporar, au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului și urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Completul de judecată relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului privind aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării acestora; existența pericolului *in mora* (riscul de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau de proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice ori ale unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; măsura în care modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea efectivă a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului. Depăşirea scopului asigurării acţiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului.

Aici Completul de judecată notează că, deși principiile generale de asigurare a cererii în insolvabilitate sunt similare celor prevăzute la art. 174 din Codul de procedură civilă, există diferențe esențiale care țin de specificul procedurii de insolvabilitate. Măsurile în acest context au un scop mai larg, protejând toți creditorii și prevenind fraudarea masei credale prin tranzacții abuzive sau transferuri suspecte de active.

Astfel, Completul judiciar menționează că în situația de față se solicită atragerea la răspunderea subsidiară a lui Malamudman Alexandr, administrator și asociat al S.R.L. „Arsenal Cargo", cu dispunerea încasării a sumei în mărime de 1 720 349,17 lei.

Prin cererea de asigurare lichidatorul S.R.L. „Arsenal Cargo", în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii asupra bunurilor şi mijloacelor financiare ale lui Malamudman Alexandr, în mărime de 1 720 349,17 lei, motivând, în esență, necesitatea aplicării acestora prin faptul că există riscul ca pârâtul să înstrăineze toate bunurile mobile/imobile și din considerentele că cuantumul sumei solicitate de către reclamant este exorbitant.

În această ordine de idei, Completul judiciar constată că instanța de insolvabilitate a aplicat măsuri de asigurare a acțiunii față de administratorul și asociatul Malamudman Alexandr în lipsa unei argumentări din partea lichidatorului S.R.L. „Arsenal Cargo", în procedura simplificată a falimentului, Pînzari Roman cu privire la acțiunile acestuia, or, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare este pusă pe seama solicitantului.

Totodată, Completul judiciar reiterează că prima instanță a reținut că „*Din actele pricinii nu rezultă, iar judecătorul la acest moment nu se poate expune referitor la intenția de eschivare a membrului organelor de conducere a debitorului - Malamudman Alexandr de la executarea eventualei hotărâri judecătoreşti, însă ținând cont de faptul că, măsura de asigurare a acțiunii are caracter provizoriu, aplicarea acesteia în cadrul unui proces judiciar nu este de natură să aducă atingere la careva prejudiciu Malamudman Alexandr*".

Cele menționate supra denotă faptul că instanța de fond, deși a constatat în mod expres inexistența unor date sau indicii privind intenția pârâtului de a se eschiva de la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, a dispus totuși aplicarea măsurilor de asigurare, fundamentându-și soluția pe caracterul provizoriu al acestora și pe o prezumată lipsă de prejudiciere a pârâtului.

Prin urmare, Completul judiciar constată că cele reținute de prima instanță relevă un caracter contradictoriu al motivării încheierii contestate. Or, pe de o parte, instanța constată expres că din actele dosarului nu rezultă intenția pârâtului de a se eschiva de la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești și că la acest moment nu se poate pronunța asupra unei asemenea intenții, iar pe de altă parte, dispune aplicarea măsurii de asigurare, justificând-o prin caracterul provizoriu al acesteia.

În acest context, Completul judiciar subliniază că asemenea abordare contravine însăși esenței instituției asigurării acțiunii. Caracterul temporar al măsurii nu exonerează instanța de obligația de a verifica existența condițiilor prevăzute de art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în special existența unui risc real, actual și plauzibil ca neaplicarea măsurii să facă imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești. Simpla afirmare a unui risc eventual, fără susținere probatorie, nu poate justifica ingerința în dreptul de proprietate al pârâtului.

În speță, Completul judiciar reține că lichidatorul nu a indicat fapte concrete, acte de dispoziție efectuate sau preconizate, tranzacții suspecte ori alte circumstanțe obiective care ar demonstra existența unui risc real ca executarea unei eventuale hotărâri judecătorești să fie îngreunată sau imposibilă.

În această ordine de idei, Completul judiciar punctează că, pentru a se putea pronunța în mod legal și temeinic asupra cererii de asigurare a acțiunii formulate, instanța de insolvabilitate are obligația de a efectua o analiză completă, logică și motivată a tuturor circumstanțelor cauzei, examinând atât argumentele de fapt și de drept ale lichidatorului privind pretinsa existență a riscului, cât și apărările pârâtului referitoare la inexistența unei conduite de natură a periclita executarea hotărârii.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar constată că instanța de fond, examinând cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, nu a realizat o analiză completă, efectivă și concordantă cu exigențele legale ale cauzei, limitându-se la o apreciere sumară a faptelor, fără a examina în profunzime toate aspectele juridice și probatorii relevante. În mod special, instanța de fond a omis să verifice existența unui risc real, actual și suficient fundamentat privind imposibilitatea sau dificultatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, precum și să analizeze proporționalitatea măsurii dispuse în raport cu scopul urmărit.

Mai mult decât atât, motivarea încheierii contestate este afectată de o contradicție evidentă, întrucât instanța, pe de o parte, constată expres că din actele dosarului nu rezultă intenția pârâtului de a se eschiva de la executarea unei eventuale hotărâri, iar pe de altă parte, admite cererea de aplicare a sechestrului, justificând soluția prin caracterul provizoriu al măsurii.

Reieșind din considerentele expuse, Completul judiciar conchide că, la rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să efectueze o analiză completă și coroborată a tuturor circumstanțelor de fapt și de drept relevante, pentru a stabili cu exactitate dacă sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea măsurilor de asigurare, inclusiv existența unui pericol concret de diminuare a patrimoniului pârâtului și necesitatea reală a instituirii sechestrului în limitele valorii acțiunii.

Totodată, instanța urmează să înlăture contradicțiile din propria motivare și să stabilească, în mod clar și coerent, dacă există sau nu un risc real care să justifice aplicarea unei măsurii de asigurare a acțiunii. Având în vedere că prin emiterea unei hotărâri superficiale, recurentului i se aduce atingere dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a

Libertăților Fundamentale - prerogativă care presupune dreptul la o hotărâre motivată, instanța judecătorească fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor pretențiilor invocate de către acesta. Or, principiul procesului echitabil impune ca hotărârea judecătorească să fie motivată, justițiabilul trebuind să aibă posibilitatea de a cunoaște motivele care l-au determinat pe judecător să adopte o anumită soluție și de a le contesta, în măsura în care sistemul juridic prevede o cale de atac împotriva hotărârii respective. Lipsa motivării unei decizii judiciare pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza *Kaufman contra Belgiei*, 1986).

Prin urmare, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, oferind răspunsuri clare și complete la toate întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și care impun o analiză explicită în hotărâre. În situația în care instanța de judecată se abține de la a oferi un răspuns expres și motivat la cele mai importante aspecte invocate, fără a permite părții interesate să cunoască dacă mijlocul de apărare formulat a fost neglijat sau respins, acest fapt constituie o încălcare a art. 6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (*cauza Hiro Balani contra Spaniei*, 1994).

Având în vedere considerentele expuse anterior, Completul specializat constată că deficiențele de fapt și de drept reținute în încheierea instanței de fond nu pot fi remediate în cadrul judecării recursului, întrucât acestea țin de lipsa unei cercetări complete a cauzei și de omisiunea analizării unor aspecte esențiale pentru soluționarea cererii de asigurare a acțiunii. În consecință, recursul declarat de Malamudman Alexandr este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanței de insolvabilitate și restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în vederea efectuării unei examinări complete și obiective a tuturor circumstanțelor relevante, de către același complet de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) și art. 428 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Malamudman Alexandr.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 noiembrie 2025, cu restituirea spre rejudecare a problemei soluţionate prin încheierea casată, în aceeași instanță, de același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae